RĂZVAN CODRESCU

ADEVĂRATA TRĂDARE A INTELECTUALILOR

Răfuiala stângii democratice cu tradiția națională (și implicit creștină), fie sub aspect politic, fie sub aspect cultural, a luat la noi, în ultima vreme, proporțiile unui adevărat război ideologic, purtat pe toate fronturile și cu toate armele.

Corifeul acestei campanii anti-românești rămâne d-l Zigu Ornea, publicistul evreu care a devenit, de cițiva ani buni, ideologul oficial al câtorva publicații centrale cu largă răspândire în rândul intelectualilor (revistele *România literară* și *Dilema*, precum și Editura Fundației Culturale Române). Dumnealui are și dese apariții televizate, atât pe postul național, cât și pe anumite posturi private (ca, de pildă, *Tele7ABC*). Ultima apariție editorială ce-i poartă semnătura - *Anii treizeci. Extrema dreaptă românească*, Editura Fundației Culturale Românești, București, 1995 - reprezintă o sinteză a îndelungatei sale fronde antiromânești, procedând la "execuția" tuturor marilor noastre personalități politice sau culturale de dreapta, pe temeiurile unei bibliografii pe cât de vaste, pe atât de tendențioase și mistificator interpretate (cartea o continuă - într-o manieră mai radicală - pe cea din 1980, *Tradiție și modernitate în deceniul al treilea*, unde problemele erau puse mai mult sub aspect cultural). Multe dintre paginile noului volum au mai apărut în revista *Dilema* (inclusiv scurta istorie a Mișcării Legionare, despre care am vorbit la vremea respectivă, evidențiindu-i stupiditățile).

Înrudită cu "studiul" istorico-ideologic al d-lui Ornea este și cartea *Ideologia naționalistă și "problema evreiască"*. Eseu depsre formele antisemitismului intelectual în România anilor '30, semnată de d-l Leon Volovici și apărută (cu o prefață a d-lui G. Liiceanu) la Editura *Humanitas*, tot în această primăvară (după ce inițial apăruse în limba engleză, la Londra, în 1991, ca să știe și Occidentul cine mi-s românii de fapt, chiar și fără comunism!).

Mișcarea Legionară este violent atacată și abject denaturată în alte două apariții de dată recentă: *Sabia Arhanghelului Mihail* de d-l Radu Ioanid și *Ideea care ucide*. Dimensiunile ideologiei legionare (culegere de texte și documente comentate în spirit iudeo-marxist, prin grija fostului ideolog oficial al regimului ceaușist, tov. Radu Florian, pus acum, pe fondul "democrației originale", în fruntea Academiei de Înalte Studii Politice!).

Mai complex este cazul d-lui H.R. Patapievici (*Cerul văzut prin lentilă*, Editura *Nemira*, București, 1995, cu o prefață a d-lui Virgil Ierunca; nici Maiorescu când l-a descoperit pe Eminescu nu s-a pretat să-i ridice asemenea ditirambi!). D-l Patapievici e din generația mai nouă, are o cultură generală impresionantă și o inteligență destul de tăioasă, la care se adaugă un bun condei de gazetar (exercitat, din 1990 încoace, în periodice precum *22*, *Dilema*, *România literară* sau *Contrapunct*). Până acum câteva luni, d-l Patapievici, deși publicist onorabil, putea fi numărat în categoria, "obscurilor"; în câteva luni a fost însă transformat într-un adevărat mit al democrației "capitaliste", ca dovadă de forța pe care o are uriașa mașină de propagandă a presei masonice. La acest neașteptat val de popularitate au contribuit și abuzurile S.R.I. (dacă nu cumva lucrurile au fost special concertate). În orice caz, pe vremea când d-l Dumitru Iuga făcea greva foameni, inteligheția noastră occidentalizată era mai preocupată să-i plângă de milă lui Patapievici, care mânca unt nemțesc pe banii d-lui Soros!... "Filosofia politică" a d-lui Patapievici? Românismul e rău, ortodoxia e rea; bune sunt capitalismul și new-age-ismul. Metoda "îmbunătățirii" noastre? "Spălarea creierelor" în vederea "intrării în Europa". Tot restul e umplutură.

DOUG LEVERE, după Newsweek.

(Nu mai aducem vorba despre permanentele atacuri de presă împotriva dreptei și a valorilor noastre tradiționale, semnate de publiciști precum Al. George, Andrei Cornea, George Pruteanu, Marta Petreu, Gabriela Adameșteanu, Elena Ștefoi și mulți alții, în periodicele deja menționate, dar și în cotidiene precum *România liberă* sau chiar *Evenimentul zilei*).

Două probleme se impun meditației. Să fie oare întâmplător că toți cei cinci semnatari ai cărților menționate mai sus sunt de origine evreiască?

În orice caz, faptul că evreii duc acest împătimit război împotriva valorilor noastre național-creștine nu este nici nou, nici surprinzător. Cu așa ceva s-au ocupat ei de 150 de ani încoace, atât la noi cât și pe aiurea. În fond, ei nu fac decât să fie ceea ce sunt: adversari ireductibili ai creștinismului și ai națiunilor creștine, incompatibile cu năzuita supremație a rasei lor "mari în bine ca și în rău", cum o definea Papini.

Mult mai mult trebuie să ne dea de gândit fenomenul curent de des-naționalizare a multor neevrei, ce reprezintă de fapt masa de manevră a Ocultei internaționale. "Statul major" al acestei ofensive anticreștine și antinaționale poate fi evreiesc, dar el lucrează prin numeroase "ordonanțe" indigene, năimite fie din ticăloșie, fie din ignoranță, fie din lașitate. Așa cum ieri se găsiseră destui care să țină hangul "internaționalismului proletar", astăzi se găsesc destui care să țină hangul "internaționalismului democratic", mai ales printre intelectuali. La nimic pare că nu se pricepe mai bine intelectualul român decât la slugărnicia ideologică, după cum bate vântul istoriei. Ba unii au deprins chiar arta de a slugări sub toate regimurile pe care le-au apucat, ca niște adevărați poligloți ai "limbilor de lemn". Nevertebrat și sterp, intelectualul român contemporan se crede îndeobște "emancipat" și "obiectiv". La noi, descreștinarea se numește "emancipare", iar desnaționalizarea trece drept "obiectivitate". Tradiția devine incomodă în aceste condiții, trebuind abolită pentru sloganurile zilei. "Revizuirile" ideologice și axiologice reprezintă obsesia acestui cor cenușiu de avortoni ai istoriei și culturii naționale, astfel că, în cele din urmă, marii și adevărații noștri dușmani suntem noi înșine.

Asistăm la un proces pe care numai mila lui Dumnezeu îl mai poate opri: *sinuciderea sufletească a națiunii române prin chiar "elita" ei intelectuală!* Începută în anii comunismului, sub scuza valului de teroare, ea se continuă astăzi în libertate, fără nici o scuză. Iar tragedia este cu atât mai mare cu cât unii au ajuns să creadă sincer că, "spălându-și creierii" și sacrificând trecutul, fac un serviciu prezentului și viitorului românesc!!!